

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 21 mei 2019 met nummer RvVb-A-1819-1006
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0328-A

Verzoekende partijen	1. de heer Jasper BACKX 2. de heer Luc ROOS met woonplaatskeuze bij de heer Luc Roos te 2320 Hoogstraten, Rombout Keldermansstraat 16
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Tussenkomenende partij	de heer Jan KOYEN vertegenwoordigd door advocaat Ria HENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Verlatstraat 23-25

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 4 januari 2018, geregulariseerd met een aangetekende brief van 15 maart 2018, de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 12 oktober 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoogstraten van 28 april 2017 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partij een verkavelingsvergunning verleend voor het verkavelen van percelen grond in 1 lot voor meergezinswoningen en 46 loten voor eengezinswoningen met aanleg van een nieuwe wegeis op de percelen gelegen te 2320 Hoogstraten, Epelteer 19, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie D, nummers 165R, 150A6, 150V5, 150X5, 162X, 161N, 150Y5, 150Y3, 162Z, 164N, 162Y, 167B, 162V, 172V2, 166B, 163K, 150N5, 159W en 172C2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 25 juni 2018 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomenende partij met een beschikking van 27 juli 2018 toe in de debatten.

De verwerende partij dient geen antwoordnota maar wel het administratief dossier in. De verzoekende partijen dienen een toelichtende nota in. De tussenkomenende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 30 april 2019.

De verzoekende, verwerende en tussenkomende partij verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Er bestaat geen noodzaak om te oordelen over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst, aangezien, zoals hierna zal blijken, de afstand van het geding vastgesteld wordt.

IV. ONDERZOEK VAN DE VRAAG TOT AFSTAND VAN HET GEDING

De verzoekende partijen vragen met een aangetekende brief van 10 april 2019 om afstand van geding.

De verzoekende partijen melden dat recentelijk een dading werd gesloten en dat zij de procedure met onmiddellijke ingang wensen stop te zetten.

Er zijn geen redenen die zich verzetten tegen de inwilliging van de gevraagde afstand van geding.

V. KOSTEN

Artikel 33 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad de kosten van het beroep ten laste legt van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk wordt gesteld.

Aangezien de verzoekende partijen door hun afstand van geding als de in het ongelijk gestelde partij moeten worden aangeduid, dienen zij de door hen betaalde rolrechten zelf te dragen.

De tussenkomende partij vraagt om een rechtsplegingsvergoeding toe te kennen, die ten laste van de verzoekende partijen komt. Op grond van artikel 21, §7, zesde lid DBRC-decreet kan een tussenkomende partij niet worden gehouden tot de betaling van de rechtsplegingsvergoeding of die vergoeding genieten. Het verzoek van de tussenkomende partij om een rechtsplegingsvergoeding wordt verworpen.

De Raad is van oordeel dat het passend voorkomt om het rolrecht van de tussenkomende partij niet ten laste van de verzoekende partijen te leggen aangezien de tussenkomende partij zelf beslist om al dan niet tussen te komen in een procedure. Bovendien bestaat het risico dat door de

tenlastelegging aan de verzoekende partijen van de kosten van de tussenkomst het recht op toegang tot de rechter onredelijk wordt bezwaard.

De verzoekende partijen kunnen moeilijk inschatten hoeveel partijen er zullen tussenkomen in de procedure. Door de kosten van de tussenkomst ten laste te leggen van de verzoekende partijen, bestaat het risico dat ze financieel worden afgeschrikt om een beroep in te stellen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De afstand van het geding wordt vastgesteld.
2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partijen, bepaald op 400 euro ten laste van de verzoekende partijen.
3. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 21 mei 2019 door de zevende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Marc VAN ASCH